

GELOVEN IN LONNEKER

September 2022

In dit nummer onder meer:

- Jacobuswandeling 2022
- Het levensverhaal van een overleden Lonnekenaar.
- Pastorale bijdragen van Dominee GertJan Lambers Heerspink en pastoraal werker Carla Berbée.
- Een verslag van het oogstfeest.
- Priesterwijding Joachim Oude Vrielink.

Geloven in Lonneker is een uitgave van de Geloofsgemeenschap
H. Jacobus de Meerdere te Lonneker, u aangeboden door de pastoraatgroep.

Kapsalon Jacqueline

Dames en heren

Jacqueline Yntema

Bergweg 20

7524 CW, Lonneker

Ingang Pastoor Balkstraat

Kapsalonjacqueline@hotmail.com

Tel: 06-22967661

In dienst van het leven

www.indienstvanhetleven.nl

Pedro Swier

Bel 088 119 82 00

Vlees van eigen boerderij!

BSLAGERIJ
Busscher

www.slagerijbusscher.nl

Landweerweg 49, 7525 PH Lonneker

Tel: 053-4356044 - info@slagerijbusscher.nl

Dierenartsenpraktijk Lonneker

www.bosvoordieren.nl

Tel: 053-4317808

De Schikkerij

Bloem en Kado

- Verse Bloemen
- Gelegenheidsbloemwerk
- Kadoartikelen

*Doe uw bestelling tijdig,
zodat we u nog beter
van dienst kunnen zijn!*

Kom gerust een kijkje nemen in onze sfeervol ingerichte winkel
aan de Bergweg 20 in Lonneker.

053 - 43 59 331

Openingstijden: dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag van 08.30 tot 18.00 uur
en zaterdag van 08.30 tot 17.00 uur.

Het Schikkerij Team

Bezorgen in Lonneker gratis, daarbuiten in overleg.

SPAR Aveleijn

Een gewone supermarkt,
maar dan leuker!

Scholten Reimerstraat 53
7524 CR Lonneker

Jonker Zonwering Lonneker

Oldenzaalsestraat 701 7524 AD Lonneker

Tel. 06 53 75 94 98 (053 – 435 35 75)

SHOWROOM: (op afspraak)

Midzomerweg 41 – 7532 SW Enschede (euregio bedrijvenpark)

Markiezen

Uitval en Terras zonschermen

Screens en Windvaste screens

Veranda / Serre Zonweringen

Rolluiken – Roldeuren

Plissé's en Duette's

Facet lights

Rolgordijnen-Vouwgordijnen

Aluminium en Houten jalouzieën

Horeca Zonweringen

Diverse horren systemen

www.jonkerzonwering.nl

info@jonkerzonwering.nl

Mag ik mee doen?

Door Carla Berbée, past werkster

Zeker op deze mooie zomerdagen is het vaak te zien: overal spelen kinderen in de tuin, in het park, in de speeltuintjes in de buurt.

Als volwassene kun je vanuit een hoekje hen observeren in hun spel. Af en toe is er gegil, af en toe gezellig gekwetter. En dan een brullend kind dat roept om zijn moeder: "Mama!!!!ik mag niet meedoen. Ze willen niet met me spelen. Bèèè." Een kind dat soms onhandig is, zich niet zo goed kan aanpassen of niet tegen een ander kan opboksen...die blijft aan de kant staan. Of wordt buitengesloten. Gelukkig komt het met een klein duwtje van een volwassene weer goed.

En hoe gaat dat in onze volwassen wereld? Eigenlijk hetzelfde. Wie onhandig of niet sociaal is, geen vlotte presentatie heeft, geen kring van vrienden om het voor je op te nemen.... die staat al gauw aan de kant. Die wordt niet gehoord, ook al roep je nog zo hard: "Ik wil meedoen!!". Verschillen zijn vaak belangrijker en sneller gemaakt, dan waarin we overeenkomen. Een scheidslijn die niet te doorbreken of af te breken is. Of lijkt dat maar zo. Onderscheid leidt al heel gauw tot scheiding, aparte groepen. Of één persoon wordt buiten de eigen kring gezet. Dat gebeurt in de familiekring, dat gebeurt in de grote wereld. Helaas. In feite is dat de weg van de minste weerstand. Want je werkelijk openstellen voor een ander kost veel meer kruim, is ongemakkelijk of zelfs eng.

Ons geloof is daar heel simpel en duidelijk in: we zijn geschapen als broers en zussen, niemand meer of minder. We kunnen niet zonder elkaar: vriend én vreemde, dorp én stad, jong én oud, tiener en senior... Een boodschap hebben aan elkaar, open oor en oog hebben, het lef en de moed hebben iemand tegemoet te gaan, in gesprek komen.... Als vluchteling, als Tukker, als christen, als zoeker naar zin, als wie dan ook.

Bisschop Desmond Tutu heeft zijn manier van luisteren en kijken ooit kort samen gevat:
Het is als een weg naar verzoening,
gerechtigheid en daarom: een weg naar vrede

Kijken met de ogen van de ander:
Weten wat de ander ziet, wat hij hoopt en vreest
Doet elk verschil teniet

Luister eerst goed naar elkaar.
Bekijk het eerst door beider ogen
Leef je in, begin opnieuw:
Toon mededogen!

Jacobuswandeling 2022

Er is niet één weg die naar het graf van de Heilige Jacobus in Santiago de Compostella loopt. Er zijn veel routes die jaarlijks zo'n 300.000 duizend mensen de weg wijzen. De een gaat als pelgrim de ander gaat voor ontspanning. Voor een ieder geldt dat de tocht samenbind. De mensen ontmoeten en helpen elkaar onderweg waarbij ze elkaar leren kennen en elkaars talenten leren waarderen waardoor zij er sterker uit komen.

Bij onze Jacobuswandeling, die loopt van de Jacobus kerk in Enschede naar de Jacobus kerk in Lonneker, zijn wij ook op zoek naar die verbinding. Het is een manier om samen te komen, met elkaar in gesprek te gaan, elkaar te leren kennen om daarmee samen een steentje bij te dragen aan de instandhouding van onze christelijke waarden en normen.

Wij proberen een traditie te maken van onze Jacobus wandeling. Hieronder vindt u het verslag van de wandeling van 2022. Voor het volgend jaar bent u bij deze al uitgenodigd.

Hennie van der Meer

Van Jacobus naar Jacobus..... in 9000 stappen

Dit jaar op 9 augustus. Alles is voorbereid, velen hebben zich aangemeld en de weergoden zijn ons opnieuw gunstig gezind: volop zon en nog net niet te warm...

Op dinsdag 9 augustus melden zich 's ochtends rond half 10 de eerste Pelgrims op de Oude Markt in Enschede. Om samen, na een moment van bezinning en gebed in de kerk, op pad te gaan. Flesje water mee voor onderweg, een flinke dosis goed humeur, jong en oud, zo'n 40 Pelgrims, samen op weg. Tijdens het verblijf bij het Hilgenhuuske breidt het aantal deelnemers zich uit met deelnemers die minder goed ter been zijn.

De wandeling voert ons via Wilminktheater en Roombeek naar het Hilgenhuuske in Lonneker, waar de familie Ten Vergert ons gastvrij ontvangt bij de aan Jacobus gewijde kapel die in hun weiland staat. De familie heeft stoelen klaar gezet, koffie en thee gemaakt en zelfs cake gebakken, onze Wies en Frits zijn er zoals altijd om de mensen van een natje en droogje te voorzien.

Alice ten Vergert vertelt de ontstaansgeschiedenis van deze bijzondere kapel op de Lonneker Es, aansluitend zingen we met zijn allen het oude Jacobuslied.

Rond kwart voor 12 gaan we verder op weg naar de Jacobuskerk in Lonneker, we kunnen de kerktoeren achter de bomen al zien. Pastor Berbée sluit daar vervolgens met een korte overweging en gebed de bijeenkomst af.

Het gaat om de ontmoeting! Dat is tijdens deze wandeling weer helemaal gelukt. Mooie gesprekken onderweg, goede sfeer, fijne samenwerking tussen twee locaties. Wij kijken er met veel voldoening op terug. Met dank aan Hennie van der Meer van de Locatieraad Lonneker, de familie Ten Vergert en alle anderen die meegeholpen hebben bij de voorbereiding en uitvoering. Graag tot volgend jaar!

Juliette Jonker en Hetty Mulder,
pastoraatgroep Jacobus Enschede

Een onverwachte ontmoeting.

Het was warm op die vrijdagmiddag 12 augustus j.l.

Eén van onze kleinkinderen logeerde bij opa en oma. Waar kun je een kind meer plezier meedoen dan naar het zwembad gaan. En Delden heeft een openlucht zwembad. Uit schaamte moet ik zeggen dat ik ongeveer wist waar het zwembad lag, ik was er nog nooit geweest, al die jaren, elf in getal, dat wij in Delden wonen.

Openlucht zwembad Delden

Aangekomen keek ik mijn ogen uit. Niet alleen vanwege de drukte, maar om de schoonheid van het zwembad. Het herinnerde mij aan vroeger toen wij als kind na schooltijd in drommen ons bewogen naar het zwembad te gaan.

Vanuit Soestdijk fietsten wij naar Baarn. Later kreeg Soest een nog groter zwembad en ging de optocht in een lange colonne van fietsers naar Soest. En onze ouders ?

Die vertrouwden er op dat alles goed ging. Het is een wonder dat het allemaal goed gegaan is. 'Een vriendje waarschuwde mij: daar moet je niet inspringen, daar kun je niet staan'. Ik zou mijn kleinkinderen er vandaag niet zo op uitsturen.

Eenmaal in het zwembad te Delden oriënteerden wij ons op een gunstige plek ons te installeren. Parasols met zitjes aan het water, het was natuurlijk allemaal bezet.

Ons oog viel op een picknick tafel bij het pierenbadje waar een scherm ter verkoeling overheen gespannen was. Na wat handdoeken uitgespreid te hebben op de tafel – hoe Hollands – verzekerden wij ons van ons plekje.

Toen wij terugkwamen van onze eerste verkoeling stond er een man (naar mijn idee met een Turkse achtergrond) bij de tafel, met drie kleine kinderen, twee meisjes en een jongetje in een buggy.

Het was wat onwennig, per slot, het was onze, door onszelf gereserveerde tafel.

Ondanks dat, bood ik hem aan de tafel te delen. Hij stond in dubio.

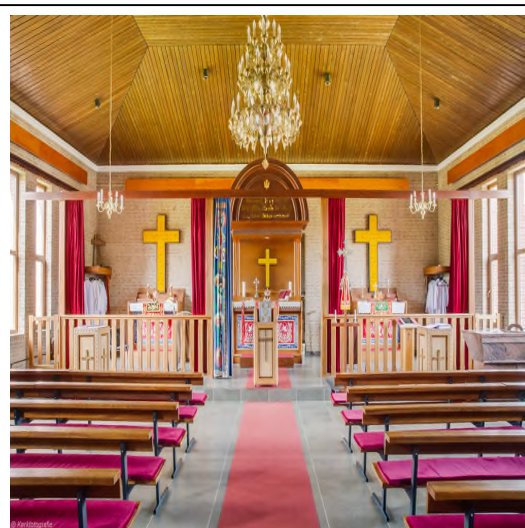
Mijn vrouw zei: wat hebt u mooie kinderen.

Toen zei hij: ik ben de opa.

Heel spontaan zei mijn vrouw: dan bent u een jonge opa. Vol trots kon hij dat bevestigen. Ja dat ben ik.

Het was zijn idee om naar het zwembad in Delden te gaan, komend vanuit Enschede en zijn dochter met drie kleine kinderen ophalend vanuit Almelo.

Inmiddels herenigde de familie zich om de tafel en ontmoetten wij ook de dochter, moeder van de drie kinderen.

Interieur klooster te Glanerbrug

Na amper overleg besloten zij te blijven en dankten zij ons voor onze bereidheid de tafel te delen.

De ontmoeting was heel aangenaam. Het gesprek zette zich voort. Hij kwam uit Libanon en zij kwam uit Turkije en in Nederland hebben zij elkaar ontmoet, zijn van elkaar gaan houden en stichten een gezin.

In de begin jaren viel dat allemaal niet mee. Het was hard werken, gezin, en dan ook nog eens de Nederlandse taal je eigen maken. Gaande het gesprek, ik weet niet meer wat de aanleiding was, deelde hij mee dat zij tot de Syrisch Orthodoxe gemeenschap in Glane behoorden.

Voor zover mijn geheugen van de kerkgeschiedenis reikt, zonder het op internet of boeken op te zoeken, valt de scheiding tussen de Oosterse- en Westerse kerk in 1054.

Beide kerken, de Oosters Orthodoxe- en Katholieke kerk gaan hun eigen geloofsweg en ontwikkelen hun eigen geloofswaarheden en geloofstraditie. Ik ben meer kenner van de Katholieke richting die zich rond de Middeleeuwen splits in Katholicisme en Protestantisme. En de Protestanten vallen opnieuw uiteen in diverse geloofsgemeenschappen. Ik ga u daar niet mee vermoeien.

In het gesprek dat wij voerden merkte ik hoe hecht de onderlinge familieband is, maar ook hoe hecht de band met het klooster is.

Mijn vrouw vermoedde het en begon over het klooster te Glane.

Klooster te Glane

De uitnodiging volgde het klooster te bezoeken. Dat gaan wij ook zeker doen.

Het gesprek ging verder en zij vertelden ons openhartig over hun roots en hoe moeilijk het voor hun was te integreren en hoe groot de taalbarrière is. De dochter sprak ook beduidend beter Nederlands dan haar ouders. Deze jonge ouders hebben er bewust voor gekozen hun kinderen Nederlandse namen te geven.

Tot zover de ontmoeting in het zwembad.

Eenmaal thuis dacht ik aan een vraag die ik nog weleens krijg. Denkt u dat de kerk over vijftig jaar nog bestaat ? Mijn antwoord luidt dan steevast, ja zeker ! Alleen anders dan wij het nu gewend

zijn.

Steeds zijn er mensen met spirituele vragen, waar kom ik vandaan, waar ben ik naar toe op weg ? Is dit leven alles of is er meer ? Als er meer is, welke vorm geven wij aan het 'Meerdere' ?

Al deze mensen vormen vroeg of laat een geloofsgemeenschap, ontwikkelen hun eigen rituelen, geloofswaarheden en zoeken een 'huis' om samen te komen, om elkaar en mogelijk het 'Meerdere' te ontmoeten. Zo'n ontmoetingsplek noemen wij nu een kerk.

Vandaar dat ik met een gerust hart kan zeggen: De kerk blijft, de kerk heeft toekomst!

ds. GertJan Lambers Heerspink

In memoriam Mirjam Meulenbroek- Huitink 13.05.1959 - 09.04.2022

Mirjam werd op 13 mei 1959 geboren in Lonneker aan de Bergweg, gelegen aan de voet van de Lonnekerberg. Als vierde kind en derde meisje in een gezin van vijf beleefde ze een zorgeloze jeugd in het drukke maar warme, gezellige gezin Huitink. Ook opa en oma maakten deel uit van het gezin. Mirjam viel op met haar blonde koppie tussen de donkere kinderen in het gezin.

De drie zusjes waren erg hecht met elkaar en deelden samen een slaapkamer. Dat was meestal dikke pret, met natuurlijk ook de erbij horende ruzietjes, zoals dat gaat tussen zussen. Ze was ontzettend dol op haar moeder, ze had meteen heimwee als ze haar moeder even moest missen.

Zoals de keer dat ze opgewekt en met veel zin de uitdaging aan ging en ging logeren bij haar buurmeisje aan de overkant. Overdag was het leuk en gezellig, maar toen het avond werd, was het lastiger en miste ze haar moeder, haar eigen bedje en haar veilige vertrouwde thuis. 's avonds laat werd ze dan maar thuis gebracht en kroop ze weer lekker onder haar eigen dekens. Mirjam groeide op en was een vrolijke lieve meid. Ze ging in Lonneker naar de Liduina school en omringde zich met een leuk vriendinnengroep. Het bleken vriendinnen voor het leven, het contact is al die jaren gebleven, vreugde werd met elkaar gedeeld en in de moeilijke momenten van het leven waren ze er voor elkaar.

Mirjam was zorgzaam, ze stond altijd klaar voor anderen en het was dan ook niet verrassend dat ze na de lagere school koos voor een opleiding in de zorg. Ze begon enthousiast aan de INAS. Na een rugoperatie heeft ze daar helaas voortijdig mee moeten stoppen.

Maar Mirjam zit nooit lang bij de pakken neer en zocht een nieuwe uitdaging. Die kwam op haar pad, ze zag een baan voorbijkomen op het postkantoor aan de Fazantstraat in Enschede en greep deze kans. Ze heeft hier jaren gewerkt.

Ze leerde Frank kennen, samen met hem ging ze nieuwe uitdagingen aan. Frank was opticien en dat maakte dat Mirjam de mogelijkheid had om vele kleurrijke monturen te dragen. Ze vond het prachtig en maakte er dankbaar gebruik van, het was tekenend hoe Mirjam steeds kleur aan het leven wist te geven.

Mirjam genoot van het leven en dat straalde ze uit. Ze leefde met een gulle lach, ze had een mooie uitstraling, hoe gekker ze deed, hoe beter zat ze in haar element. Overal waar Mirjam kwam was het lachen, gekke bekken trekken, de gekste mutsjes opdoen, ze kon gekscherend aanwezig zijn. Ze bracht humor in het leven.

Mirjam had haar dromen samen met Frank en die dromen volgden ze. Samen met Frank begon ze een horeca avontuur. Binnen de horeca pakte Mirjam haar eigen rol. In de keuken ontplooidde ze haar talenten. Ook hierin kon ze haar zorgende karakter kwijt. Het zorgen zat in haar genen en kwam uit haar handen.

Mirjam en Frank kregen twee dochters, Mirjam was dol op hen. Ze wilde dan ook niet dat ze werden opgevoed door anderen, ze wilde zelf van haar kinderen genieten. Het drukke horeca bedrijf en kinderen vond ze niet te combineren, de zaak werd verkocht. Mirjam genoot van het moeder zijn ze was er op alle momenten dat de kinderen haar nodig hadden. Aan hun stem kon ze al horen hoe ze zich voelden en dat ze wat wilden vragen. Mirjam nam de tijd als de kinderen haar nodig hadden, als ze problemen hadden of verdrietig waren....dan kwamen de waterlanders.

Nadat het bedrijf was verkocht heeft Mirjam nog een eigen bakkerij en happerij geleid, hier kwam ze helemaal tot bloei.

In Januari 1999 sloeg het noodlot toe en vormde zich een schaduw boven hun geluk. Haar broer Jan werd ernstig ziek en overleed op 44 jarige leeftijd. Dat was voor haar en voor de familie een ontzettend groot verlies.

Toen eerst haar vader en daarna haar moeder overleed wilde ze heel graag terug naar Lonneker, terug naar haar roots. Het heeft door alle regelzaken nog een jaartje geduurd, maar toen werd ook deze droom waar.

Na de verbouwing en verhuizing pakte Mirjam haar leven in Lonneker moeiteloos weer op. Ze werd lid van het kerkkoor en de van de liturgische groep. Ze ging aan het werk in de thuiszorg. Mirjam was een mensenmens. Ze hield van de mensen, voor anderen zorgen ging haar makkelijk af, kwam haar uit handen. Ze voelde voor haar cliënten als een dochter. Ze had oog voor wat de ander nodig had en was er gewoon, lange tijd was ze mantelzorger voor haar buurvrouw. Niets was haar te veel van het gehaktballen draaien bij Sprakel tot aan de was doen voor een cliënt.

Mirjam genoot van de kleine dingen. Haar tuin, een wandeling, met Frank een hapje eten, en als

het even kon een goed glas wijn, samen zijn met haar familie en vriendinnen. Ze hield van het neuzen in kringloopwinkels waar ze blij werd als ze weer eens sierlijk serviesgoed of leuke potjes op de kop tikte. Deze spulletjes kregen een mooi plaatsje in haar huis.

In de vakanties, trok ze samen met Frank er met de caravan op uit. Het allermooist van de vakanties vond ze echter het thuiskomen, dat was altijd een paar dagen eerder dan gepland.

Mirjam heeft vele gelukkige jaren beleefd met de mensen die haar lief waren, tot twee jaar geleden het noodlot opnieuw toesloeg en Mirjam ziek werd. De slechte prognose kwam als een mokerslag binnen, nauwelijks te bevatten, het einde van alle geluk.

Mirjam wilde niet ziek worden wilde niet dat haar leven nu al eindigde. Ze wilde bij haar kinderen blijven, haar kleinkinderen zien opgroeien, de geboorte van haar vierde kleinkind meemaken, haar in haar armen houden, knuffelen met liefde omringen. Zoals ze zelf door haar moeder met liefde is omringd en dit weer door heeft gegeven aan haar eigen kinderen. Hoe moest dit nu als ze er niet meer zou zijn? Redden Frank en de kinderen het?

Na de ergste schok lukte het haar toch het leven enigszins weer op te pakken. Er volgende, ondanks het verdriet over haar, nog mooie dagen in de tijd die nog kwam. Dagen die een cadeautje waren. Kostbare momenten waar ze van genoot, een korte wandeling, een knuffel, een tekening van de kleinkinderen, mooie gesprekken.

Mirjam wilde graag afscheid nemen van haar leven in het huis waar ze is geboren, haar leven is begonnen. Nu mochten haar broer, zussen, dochters en Frank haar de liefde en verzorging geven die zelf altijd zo gul uitdeelde. Samen zorgden ze er voor dat Mirjams laatste droom in vervulling ging.

Mirjam nam persoonlijk afscheid van de mensen waar ze van hield, ze troostte ze en bij het weg gaan zwaaide ze hen na. Ze gaf een handkus en haar eigen levensmotto mee.

Blijf goed voor elkaar zorgen en in liefde samen komen.

Weer een puzzel.

Oplossing inleveren Wegmanstraat 27 tav Winnie van der Meer. Vermeld uw naam en telefoonnummer zodat wij u kunnen bellen als u in de prijzen valt

W	O	E	S	T	I	N	P	R	P	R	I	E	S	T	E	R
N	A	D	U	J	G	E	T	E	S	T	A	M	E	N	T	I
E	E	S	J	G	E	R	E	C	H	T	I	G	H	E	I	D
M	W	A	A	R	H	E	I	D	R	S	T	E	V	N	R	N
L	W	I	C	G	D	D	S	E	I	Z	O	E	N	E	N	E
A	U	Z	O	J	N	N	K	E	K	Z	R	I	R	T	N	P
S	G	E	B	R	U	I	K	E	N	S	O	E	G	S	H	O
P	G	G	I	A	D	K	D	E	N	N	D	O	D	I	A	D
G	I	N	N	E	A	F	V	U	R	E	A	I	N	R	N	H
I	D	W	R	I	E	N	M	O	O	K	E	H	L	H	D	O
T	E	P	I	I	R	M	G	R	E	H	E	O	O	C	E	O
S	O	N	L	Z	E	A	B	E	S	T	S	L	N	J	L	G
N	M	E	K	R	E	N	B	I	Z	U	N	N	I	E	I	H
U	K	E	R	K	E	N	W	N	P	I	D	O	E	K	N	E
G	N	V	A	K	A	N	T	I	E	O	C	O	T	V	G	I
F	A	R	E	T	E	E	F	O	R	P	O	H	X	E	E	D
A	L	L	N	E	K	U	E	R	P	S	O	H	T	E	N	L

AANGEZICHT	HOOP	LEVENSHOUDING	VAKANTIE
AFGUNSTIG	JACOB	LIEFDE	VERSNUMMER
CHRISTENEN	JOHANNES	MIS	VOETNOTEN
DOPEN	JOZUA	OPENBARING	WAARHEID
EXODUS	JUDA	PREDIKER	WOESTIJN
GEBRUIKEN	KERKELIJK	PRIESTER	WIJSHEID
GERECHTIGHEID	KERKEN	PROFEET	WIJZEN
GRIEKS	KINDEREN	PSALMEN	ZOON
HANDELINGEN	LANKMOEDIG	SEIZOENEN	
HOOGHEID	LEKENBROEDER		

Oplossing

[illegible]

Oecumenische Oogstdankviering

Septembermaand: Oogstmaand. Dat hebben wij geweten in Lonneker. Ouderwets gezellig. PKN kapel "Uit liefde" Lonneker, de RK Geloofsgemeenschap H. Jacobus De Meerdere en de Vereniging "Het aangespannen Landbouwwerktuig Lonneker" spanden samen om deze dag te doen slagen. Het weer werkte mee, er waren veel bezoekers, de molen draaide, Excelsior liep voorop gevolgd door de vele historische trekkers en de vele paarden met hun rijtuigen. Als wij dan goed lezen dan valt het op dat veel vrijwilligers hieraan hun bijdrage hebben geleverd. Saamhorigheid en samenwerking zijn de woorden die hierbij horen. Trots kunnen wij hierop zijn. In de kerk begonnen wij met het samen met de Liedwientjes zingen van het lied:

Dank U voor deze nieuwe morgen. Die morgen werd een fijne dag: de kinderen die in de kerk waren konden hun eigen broodjes voorbereiden om die later af te bakken in de bakspieker bij de molen. Bij de molen: Ritjes met wagen en paard, de vele kraampjes, koffie met krentenwegge voor iedereen. De molenwinkel was open en op de bankjes werd er heerlijk gekuierd met elkaar. Veel vrijwilligers showden hun traditionele ambachten, terwijl wij luisterden naar het optreden van Excelsior. Wat begon als een fijne morgen eindigde als een fijne, gezellige dag van saamhorigheid en samenwerking. Wij kunnen zeggen :Dank U voor deze prachtige dag, want dat is het geworden.

Priesterwijding van Joachim Oude Vrielink door Aartsbisschop Eijk

De priesterwijding van de Minderbroeder Joachim door Aarts Bisschop Eijk begon ver voor 17 september. Door de vrijwilligers werd veel werk verzet om de kerk prachtig te versieren en het nodige overleg en de repetities waren noodzakelijk.

Het begon met het vertrek in de Kerkkoets vanaf zijn geboortehuis de Ada Hoeve.

De Ada Hoeve waar Joachim opgroeide kreeg de naam van de dochter Ada van de fam. Menko. De familie Menko was een van de fabrikanten die na de Markenverdeling in de loop van de 19de eeuw de woeste gronden kochten en overgingen tot ontginning.

Menko was niet de enige familie die de naam van de dochter gebruikte voor het geven van de naam aan hun landgoed. Niet ver van de Ada hoeve ligt de bekende Judith Hoeve. Judith was de dochter van de fabrikantenfamilie Jannink.

Op zijn tocht naar de Heilige Jacobuskerk in Lonneker werd er spontaan getrakteerd op een drankje verzorgd door zijn Noabers.

De eerste ontmoeting met Kardinaal Eijk vond plaats voor de kerk.

De priesterwijding vindt plaats tijdens een eucharistieviering, na de woorddienst. Een wijding die alleen door de bisschop toegediend mag worden.
Er wordt prachtig gezongen door het Scola koor uit Rotterdam.

Na afloop van de viering was er een receptie bij Hotel Savonije. Deze werd bezocht door o.a. veel dorpsgenoten en veel collega's Minderbroeders.

Wij kunnen met veel voldoening en dankbaarheid terugkijken op een geslaagde dag.

Savenijë

hotel restaurant

Neem een kijkje in onze vernieuwde tuin

Open op dinsdag tot zondag van 10:00 tot 22:00

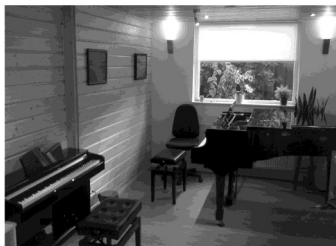
Carlo van den Beld Piano Orgel Keyboard

Gediplomeerd muzikleraar Levinkskamp 5

voor beginners en gevorderden 7524 BB Lonneker

kinderen en volwassenen tel.: 053-4771383 / 06-24603580

e-mail: klavierschool@gmail.com

Scan deze code
voor meer info :

www.klavierschool.nl

fyon

- Algemene fysiotherapie
- Manuele therapie
- Oedeemtherapie
- Oncologiefysiotherapie
- Medische training
- Medical taping
- Sportfysiotherapie
- Gespecialiseerde fysiotherapie bij Claudicatio Intermittens, Diabetes COPD en Parkinson

**Mensen helpen om langer fit en vitaal te blijven.
Dat is wat ons elke dag beweegt.**

Oldenzaalsestraat 730 Lonneker • 053-4358900 • info@fyon.nl • www.fyon.nl

**'SAMEN DEZELFDE
TAAL SPREKEN
IS SAMEN BOUWEN
AAN IETS MOOIS!'**

Aannemersbedrijf

GEBR. MEIJERINK

**NIEUWBOUW
VERBOUW
ONDERHOUD
RENOVATIE**

lid van **Bouwend Nederland**

WWW.AANNEMER-MEIJERINK.NL

Meijerinksweg 40 Lonneker
(053) 435 58 64 info@aannemer-meijerink.nl